

Publicerad 2014-04-02 21:00 av Nattfly

Förtrycka

Jag väntar, för stunden. Sluter allt inom mig, allt det som bara vill ut. Komprimerar alla känslor så att de får plats. Trycker in mer och mer i mörkret inom mig. Syns det inte så finns det inte. Mer, varje dag mer - lite till får plats.

Jag känner dem var sekund. Jag känner deras desperation växa. Tydligen får även känslor sprungna ur kärlek tändas i trängda lägen. Jag känner hur de försöker de klösa sig genom mitt bröst i vilt raseri. Snart är det bara slamsor kvar av mig. En blodig sörja av det som en gång var mitt hjärta. Men jag lindar ett nytt lager av skyddande omslag omkring mig. Tar ett djupt andetag och uthärdar smärtan. Försöker finna någon slags styrka i detta svårkontrollerade kaos. En dag till ska jag orka.

Men snart kommer tidpunkten att infalla då jag når min gräns. Jag känner den närma sig för var dag som går. Den är inte långt borta nu. Snart är dagen här då jag kastar mitt söndertrasade hjärta till hungriga vargar och ser resterna av det slitas i stycken, och jag ska minnas all smärta och allt lidande som det orsakat mig och de i min närhet då jag ser de sista dropparna av förtryckta känslor gnistra rött i motljuset, och jag kan falla till marken med ett leende - fri till sist.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nattfly med Poeter.se id #40876 innehar upphovsrätten